

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево нас драга браћо и сестре, налазимо се пред вратима закључаног Раја. Данашња Недеља посвећена је изгнању нашега праоца Адама из Раја. Због чега? Зашто је Адам истеран из Раја? Зато што је нарушио Заповест Божју, једну једину, а та заповест беше пост. Бог беше рекао Адаму, да може јести од сваког дрвета у врту Рајском, само са једнога да не једе, са дрвета познања добра и зла. Дакле прва заповест Божја човеку била је пост, да се уздржава од неке хране. И први грех човека према Богу био је нарушавање управо заповести о посту. Зато је Адам истеран из Раја, као што каже и једна дивна песма црквена када је истеран из Раја „да је сео према Рају и ридао је, и плакао, оплакивао своју духовну наготу, обраћао се рају молећи га да се и он моли Богу да му опрости тај грех. Дакле рај је закључан кад је Адам истеран, закључан је кључем нарушавања поста.

А ми смо сада, данас, пред вратима тога закључаног раја, треба да уђемо унутра. Имамо ли кључ? Имамо, Црква нуди. Чиме можемо рај откључати? Држањем Заповести Божје о Посту. Управо зато Света Црква ово Јеванђеље и ставља у Недељу на покладе, пред сам почетак Светог Великог Поста. И тиме нам даје пример, и даје нам Заповест чиме можемо поново рај отворити, откључати и у њега ући. Постом и молитвом, као што је Господ рекао другом приликом, да се „род зли, демонски ничим не може истерати из човека сем молитвом и постом“.

Молитва и пост, два моћна оружја у рукама нашим, два крила којима можемо да узлетимо у небо, у рај, у Царство небеско. Али како постити? Да ли је довољно ако, многи у нашем роду, на жалост, посте прву недељу поста, ето да би се причестили, и задњу недељу поста. Такав пост Црква није одредила. Тај пост људи одређују сами себи, из себељубља, из чревољубља, чревоугађања, због угађања стомаку. Међутим такав пост, браћо и сестре, који се прекида нашом вољом, није спасоносан, није довољан да нас узведе у Царство небеско. Као што људи, када граде мост на једној реци, ако саграде један метар са једне стране и један метар са друге стране реке, може ли ико прећи тим мостом? Очигледно не може, ако није састављен! Једино такав мост служи људима да прелазе са једне обале реке на другу. Тако је и пост, само целостан пост, који траје седам недеља, од сутра па до Ускрса, само такав Пост, спојен са молитвом, са чињењем добрих дела, може нам бити тај кључ који је, којим је Рај закључан, да бисмо могли поново у њега ући.

Тај Пост треба да буде испуњен смирењем, чињењем добрих дела, и уклањањем од свакога греха и сваке греховне нечистоте. Јер није довољан само телесни Пост, уздржавање од мрсне хране, него и од свакога рђавога дела, од сваке рђаве речи, од псовке, од рђаве помисли. Јер само Пост који је и духован и телесан, јер човек се састоји из душе и тела, може бити спасоносан.

Тако Црква данас заповеда, а пре свега ставља пред нас, ставља пред нас дужност да се измиримо, да опростимо једни другима, наше увреде међусобне, наше зађевице, наше неспоразуме, јер каже: „Ко не опрости брату своме од срца свога, неће ни Бог њему опростити грехе његове“. Дакле, опроштај наших грехова је у нашим рукама. Како се ми понашамо према нашој браћи, ако смо милостиви, ако опраштамо, ако чинимо добра дела, онда ће и Бог тако, нама узвратити на исти начин. Зато уз овај Свети Велики пост потребно је, неопходно је, спојити Свету Тајну Покајања и Исповести, а опет и та Света Тајна, да би била спасоносна, очекује Бог и захтева од нас да се измиримо са братом својим, као што каже Свето Писмо: „Када те поведу на суд, успут измири се са супарником својим, да те не би предали Судији, и био осуђен на вечне муке“.

Сада у току Поста, треба се припремати, као што Црква предвиђа, Постом, молитвом, Светом Тајном Покајања, и тек онда приступати Светом Причешћу. А тај пост за Причешће траје 5-6 дана, 7 дана, од понедељка до недеље, а у међувремену треба код духовника се исповедити, јер ко се неприпремљен причешћује, онда то причешће не бива на спасење, на исцељење душе и тела, него на суд и на осуду. О томе браћо и сестре размишљајмо, молимо се Богу, послушајмо глас Цркве, глас светих Отаца који нам ту науку оставише у аманет, да по њој живимо, да се по њој владамо, и да ту науку и ту Веру Православну пренесемо на наша млађа покољења, на нашу децу и омладину. Да би и они ишли путем спасења, путем који је Господ одредио да идемо, како бисмо сви достигли у човека савршена, у меру раста висине Христове, и удостојили се да припремљени, очишћени, измирени и причешћени, дочекамо Велики Празник Васкрсења Христовога. Да га онда радосно можемо прослављати, и ојачати нашу наду да ћемо и ми када дође време, када дође онај последњи Судњи дан, о коме смо прошле Недеље говорили, да нас Господ тада позна и препозна и призна за своје слуге, и прими нас у Царство Своје Небеско, са оним речима: „Ходите благословени Оца Мога, примите Царство које вам је припремљено од постања века“.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, светих угодника Божјих, светитеља наших који су у роду нашем Богу угодили, нека би њиховим молитвама Господ и нама дао снаге, да ову пучину поста. као једно велико море, пребродимо без бродолома, и да достигнемо у тихо мирно пристаниште Васкрслога Господа, да би се са осталим светитељима и ми нашли у Царству Његовome, и тамо славили Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин!